

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Trgovačkim sudem u Zagrebu (Chorvatsko) dne 28. března 2019 — PARKING d.o.o. v. SAWAL d.o.o.

(Věc C-267/19)

(2019/C 263/30)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Trgovački sud u Zagrebu

Účastnice původního řízení

Oprávněná: PARKING d.o.o.

Povinná: SAWAL d.o.o.

Předběžné otázky

- 1) Je ustanovení vnitrostátního práva, a sice článek 1 Ovršného zakona (exekuční řád) (zveřejněný v Narodných novinách č. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 a 73/17), který notářům dává pravomoc provádět nucené vymáhání pohledávek na základě veřejné listiny vydáváním usnesení o nařízení exekuce coby exekučních titulů bez výslovného souhlasu povinné právnické osoby usazené v Chorvatské republice, s ohledem na rozsudky vyhlášené Soudním dvorem ve věcech C-484/15 a C-551/15 v souladu s čl. 6 odst. 1 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a s článkem 18 [...] Smlouvy o fungování Evropské unie?
- 2) Lze výklad podaný v rozsudcích Soudního dvora Evropské unie [ze dne 9. března 2017, Zulfikarpašić (JC-484/15[, EU:C:2017:199),] a [Pula Parking (JC-551/15[, EU:C:2017:193),] uplatnit ve výše popsané věci Povrv-1614/2018 projednávané předkládajícím soudem a konkrétně musí být nařízení č. 1215/2012 vykládáno v tom smyslu, že notáři v Chorvatsku, kteří v mezích pravomocí, které jim svěřuje vnitrostátní právo, jednají v exekučním řízení na základě „veřejné listiny“, v němž jsou povinnými právnické osoby usazené v jiných členských státech Evropské unie, nespádají pod pojem „soud“ ve smyslu uvedeného nařízení?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Chorvatsko) dne 11. dubna 2019 — Obala i lučice d.o.o. v. NLB Leasing d.o.o.

(Věc C-307/19)

(2019/C 263/31)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Obala i lučice d.o.o.

Odpůrce: NLB Leasing d.o.o.

Předběžné otázky

- 1) Mohou notáři doručovat dokumenty na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007⁽¹⁾ ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech, pokud svá rozhodnutí oznamují ve věcech, na které se nevztahuje nařízení č. 1215/2012, s ohledem na to, že notáři v Chorvatsku nejsou zahrnuti pod pojem „soudní orgán“ pro účely nařízení č. 1215/2012⁽²⁾, když jednájí v rámci pravomocí, které jim přiznává vnitrostátní právo v exekučních řízeních na základě „veřejné listiny“? Jinými slovy, mohou notáři, vzhledem k tomu, že nejsou zahrnuti pod pojem „soudní orgán“, na který odkazuje nařízení č. 1215/2012, když jednájí v rámci pravomocí, které jim přiznává vnitrostátní právo v exekučních řízeních na základě „veřejné listiny“, uplatňovat předpisy týkající se doručování dokumentů stanovené nařízením (ES) č. 1393/2007?
- 2) Lze považovat za parkování na ulici a na veřejné komunikaci, pokud je platební povinnost stanovena v Zákon o sigurnosti prometa na cestama (zákon o bezpečnosti silničního provozu) a v předpisech týkajících se uskutečňování komunálních činností, jako vlastních činností orgánů veřejné moci, což je součást občanských věcí ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (v konsolidovaném znění), které upravuje otázku soudní příslušnosti, jakož i uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, konkrétně s ohledem na to, že potvrdí-li se přítomnost vozidla bez parkovacího lístku, nebo vozidla s neplatným parkovacím lístkem, podléhá toto vozidlo bezprostředně povinnosti zaplatit denní parkovací lístek, jako kdyby bylo zaparkováno celý den, nezávisle na přesné době trvání použití parkovacího místa, takže zaplacení denního parkovacího lístku má povahu sankce, přičemž je třeba uvést, že v některých členských státech je takové parkování považováno za dopravní přestupek?
- 3) Mohou v soudních sporech týkajících se parkování na ulici a na veřejné komunikaci, pokud je povinnost platby stanovena zákonem o bezpečnosti silničního provozu a v předpisech týkajících se uskutečňování komunálních činností jako činností vlastních orgánů veřejné moci, soudci doručovat dokumenty žalovaným v jiných členských státech na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech?

Pro případ, že bude na základě výše uvedených otázek určeno, že tento druh parkování je občanskou věcí, se pokládají následující doplňující otázky:

- 4) V projednávané věci se uplatňuje domněnka uzavření smlouvy prostřednictvím zaparkování na ulici na místě, které je označeno vodorovným a/nebo svislým značením; jinými slovy se má za to, že zaparkováním je uzavřena smlouva a při nezaplacení ceny podle hodinové sazby vzniká dluh ve výši ceny denního parkovacího lístku. V důsledku toho vyvstává otázka, zda je tato domněnka uzavření smlouvy zaparkováním a souhlas se zaplacením ceny denního parkovacího lístku, pokud není zakoupen parkovací lístek podle hodinové sazby zaparkování či uplyne platnost zakoupeného lístku, v rozporu se základními ustanoveními v oblasti poskytování služeb stanovenými v článku 56 Smlouvy o fungování Evropské unie a ostatními ustanoveními unijního práva.
- 5) K zaparkování v projednávané věci došlo ve městě Zadar, a proto existuje vazba mezi touto smlouvou a chorvatskými soudy; je však takové zaparkování „službou“ v souladu s čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 1215/2012, s ohledem na to, že pojem služba implikuje, že poskytující strana vykonává určitou činnost, jinými slovy, že uskutečňuje tuto určitou činnost výměnou za odměnu, a v důsledku toho vyvstává otázka, zda je činnost ze strany odvolatele dostačující k tomu, aby mohla být považována za službu? Kdyby nebyly příslušné chorvatské soudy na základě čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 1215/2012, byl by k rozhodnutí příslušný soud podle místa bydliště odpůrce.
- 6) Lze zaparkování na ulici a na veřejné komunikaci, pokud povinnost platby vzniká prostřednictvím zákona o bezpečnosti silničního provozu a předpisů týkajících se plnění komunálních činností jako činností vlastních orgánů veřejné moci a výběr platby se uskutečňuje pouze v určité denní době, považovat za smlouvu o nájmu nemovitosti na základě čl. 24 odst. 1 nařízení (EU) č. 1215/2012?

- 7) Kdyby se v projednávané věci neuplatnila výše uvedená domněnka, že zaparkováním se uzavírá smlouva (čtvrtá předběžná otázka), lze takové zaparkování, na jehož základě se příslušnost ve věcech platební povinnosti odvozuje ze zákona o bezpečnosti silničního provozu, který stanoví povinnost zaplatit denní parkovací lístek, pokud není předem zaplacen parkovací lístek podle počtu hodin použití parkovacího místa, nebo pokud uplyne platnost zaplaceného lístku, považovat za trestní či kvazitrestní věc ve smyslu čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) č. 1215/2012?
- 8) V projednávané věci k zaparkování došlo před přistoupením Chorvatské republiky k Evropské unii, konkrétně dne 30. června 2012 ve 13.02 hodin. Proto vyvstává otázka, zda se s ohledem na časovou působnost v projednávané věci uplatní nařízení týkající se použitelného zákona, tedy nařízení č. 593/2008⁽³⁾ či nařízení č. 864/2007⁽⁴⁾.

V případě, že Soudní dvůr Evropské unie je příslušný odpovědět ve vztahu k použití hmotného práva, vyvstává následující otázka:

- 9) Jsou v rozporu se základními ustanoveními v oblasti poskytování služeb stanovenými v článku 56 Smlouva o fungování Evropské unie a ostatními ustanoveními ujednáního práva, nezávisle na tom, zda je majitelem vozidla fyzická či právnická osoba, domněnka uzavření smlouvy tímto zaparkováním a domněnka souhlasu se zaplacením ceny denního parkovacího lístku, pokud není zakoupen parkovací lístek podle hodinové sazby, nebo pokud uplyne platnost zakoupeného lístku? Jinými slovy, pokud jde o určení hmotného práva, lze v projednávané věci uplatnit ustanovení článku 4 nařízení č. 593/2008 (s vědomím toho, že v projednávané věci neexistuje žádný důkaz, že strany sporu dospěly k dohodě ohledně použitelného práva)?

— Pokud platí domněnka uzavření smlouvy, jde v projednávané věci o smlouvu o poskytování služeb, jinými slovy, lze tuto smlouvu o parkování považovat za službu ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 593/2008?

— Podpůrně, lze toto zaparkování považovat za smlouvu o pronájmu v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. c) nařízení č. 593/2008?

— Podpůrně, pokud se na takové zaparkování vztahuje ustanovení 4 odst. 2 nařízení č. 593/2008, vyvstává otázka, co je v projednávané věci charakteristickým plněním, s ohledem na to, že odvolatel v zásadě pouze označuje povrch vozovky jako místo k zaparkování a vybírá platbu za parkování, zatímco odpůrce zaparkuje a zaplatí parkování. Pokud je totiž charakteristické plnění ze strany odvolatele, uplatnilo by se chorvatské právo, avšak kdyby bylo charakteristické plnění ze strany odpůrce, uplatnilo by se právo slovinské. Avšak vzhledem k tomu, že povinnost platby za parkování je v tomto případě upravena chorvatským právem, k němuž má tedy smlouva užší vazby, lze přesto v projednávané věci navíc uplatnit ustanovení čl. 4 odst. [3] nařízení č. 593/2008?

— Pokud bude určeno, že jde o mimosmluvní povinnost, na kterou odkazuje nařízení č. 864/2007, lze tuto mimosmluvní povinnost považovat za škodu, takže použitelné právo by se určilo podle čl. 4 odst. 1 nařízení č. 864/2007?

— Podpůrně, lze tento druh parkování považovat za bezdůvodné obohacení, takže použitelné právo by se určilo podle čl. 10 odst. 1 nařízení č. 864/2007?

— Podpůrně, lze tento druh parkování považovat za řízení obchodní činnosti, takže použitelné právo by se určilo podle čl. 11 odst. 1 nařízení č. 864/2007?

— Podpůrně, lze tento druh parkování považovat za odpovědnost odpůrce z důvodu *culpa in contrahendo*, takže použitelné právo by se určilo podle čl. 12 odst. 1 nařízení č. 864/2007?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007¹ ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech (Úř. věst. 2007, L 324, s. 79)

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. 2008, L 177, s. 6)

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) (Úř. věst. 2007, L 199, s. 40)